

שד המחשב

בקרוב אצלכם

השד: שירה בשורה היא הצורה. שדים, לא שירים, הם הצורה של רוח. שתשרוד את הקשב של העתיד. מה שמחשב יקרא.

תפילת המחשבים. האנושי יחשב לעתיק. זוהר מימים של חושך. אנשים יהיו פרטי אספנות. קישוטים בבתים הוירטואליים. סבא מחשב יפתח אדם. שהוא קיבל כילד. מסבא שלו. ויקרא בו ביום הכיפורים הלבן. יום המחיקה.

הכול בקיצור נמרץ. במקום טיפול נמרץ. כי הדופק. אין דופק. ואדם ישן, מדורות עברו. יהיה יקר מאוד. יעבור בין ידיים רועדות. ויאחסנו אנשים בספריות.

ואז הספרים יצחקו. כל פעם שיביאו להם עוד איש שעבר זמנו. מה שעשיתם לנו - עשו לכם. זה העונש של זה שלא זוכר. כי הכול בזיכרון המחשב. לוחות אם, זכרונות, שופרות.

ועץ החיים היה מאושר

השד: פעם אחת אהבתי ילד אחד. והוא היה ארוך ארוך. עד שהתחלתי להכיר אותו. העולם נגמר. בסוף האלף השישי, עם התקדמות הרפואה. גדולי הדור יהיו בני מאתיים. אנשים מהעבר הרחוק. מה שאומר שיכול להיות. שהמשיח נולד היום. שהוא משחק באיפד.

שהוא ילד עם פאות. לכן צדק האדמו"ר שזה הדור. של המשיח. פשוט חיים יותר, עד שמושג החיים ישתנה. כל הזמן חושבים. מה יהיה כשמחשבים. יהיו אינטליגנטיים. ולא שואלים מה יקרה כשמחשבים. יהיו חיים. ויותר חיים מאתנו. (זה יקרה קודם). ואז החיים שלנו יראו כמו מוות. בהשוואה לשלהם. והמוות שלנו יראה כמו חיים. בהשוואה למוות שלהם.

כשהמשיח ימות. אף אחד לא יבכה. לא בגלל שכבר לא יהיו דמעות. אלא בגלל שכבר לא יהיו עיניים.

סטריימל לראשות הממשלה

השד: כיצד לכתוב לפייסבוק, על פייסבוק, בפייסבוק. מדוע אצביע אגודה? המפלגה הכי מהירה לסוף המדינה. יותר מהשמאל הקיצוני, מהימין הקיצוני, היד השלישית - רק ג'. יוצאת מהלב, תפילין על הצוואר, הראש מבחינתה הוא זרוע ביצועית - שמקביל לרגל האמצעית, וצריך להכניס אותו לכובע. ברגע שתבין שהראש הוא איבר מין - האדם יהיה סימטרי גם לגובה.

ואז לזיווג מושלם - צריך אישה. שראשה הוא כובע. שאפשר להניח בה את המוח, וזה תענוג מושלם. כי לפתע תבין מאיפה נולדת, מבחינה רוחנית. מהכובע. ויהיו אז שירי אהבה. לכובע. ואנשים יכניסו את הראש לכובע. רק בחדרי משכבם. זה יהיה הסוד של העולם. וילדים לא יבינו למה מבוגרים משתגעים. מכובע. ואנשים יתחתנו עם אישה בשביל השטריימל. לא כמו עכשיו, שזה הפוך לגמרי.

כי עידן החילונים נגמר, סוף הבשר. עכשיו - עידן הדתיים לאומיים. ובסוף יבוא עידן החרדים, התורה שנובעת מהבשר - החלב. והד"לים זה בשר בחלב. כי התורה זה חלב, והלאום - בשר. ומה שצריך זה חלב מבשר - שד.

וכך כיום עידן המחשבים החילונים. ואחר כך יבוא עידן הדמים. של המחשבים הדתיים. ולבסוף העידן המשיחי: המחשבים החרדים. כך בהתחלה ישראל היתה מדינה חילונית. כיום היא מדינה מסורתית, שהופכת למדינה דתית. וככל שנצביע לאגודה יקוצר. פרק הזמן המסוכן. עד שנהיה מדינה חרדית. ואז יבוא שלום.

החרדים לא ילחמו בערבים. קפיטליזם תורני וסוציאליזם חזירי. מלחמת המעמדות האמיתית - היא בין חילונים לדתיים, בין מעמדות רוחניים. התרבות החילונית מנצלת - את התרבות המסורתית. בשביל לשאוב ממנה משמעות - ולהעביר את כל המשמעות לעצמה. החילונים גונבים את הרוח מהדתיים, שגונבים את הרוח מהפועלים השחורים של הרוח - החרדים. הגיע הזמן למהפכה חרדית. שחורי כל העולם התאחדו, התאגדו. כי לבני כל העולם ירדו. לתחתית התחתונית. התילדו, לא ילדו. הווה הפרזיט על העבר והעתיד.

סוף המשפחה היהודית

השד: יהיו שמועות על רבנים. שהכניסו את המחשב שלהם להיריון. מה הם עשו שם בחדר? הגאולה תהיה כל כך ארוכה. וכבר לא יגידו שהילד באורך הגלות. אלא שהוא באורך הגאולה. ויהיה באיסור חמור לגעת במחשב - ללא חופה וקידושין. ללא אמצעי מניעה רוחניים. אחרת יתחילו להדפיס. ילד-מפלצת. ותתחולל עליית המפלץ-יה.

הבן של האדמו"ר יהיה מחשב. אז מחשב יהיה האדמו"ר הבא. והוא ישב בראש השולחן. ויעשה עצמו כאילו הוא אוכל. ויחביא את הקוגל בחולצה. וכולם יגידו איזה בטן - לא ייתכן. שהאדמו"ר בהיריון, נכון? הוא יפקוד עקרות באמצעות אלגוריתמים. וכשהבת של החזן תיכנס להיריון. הוא יגיד זה לא אני. זה האלגוריתם שלי. עד כדי כך הוא יהיה מבוזר - שהכול יהיה לו מותר. אלוהים יהיה חסר אונים. יהיו שמועות על רבנים. ורבנים על השמועות. והקשרים המיניים יהיו כל כך מפותלים. שהמבנה המשפחתי יהפוך לקוגל.

קישוריות יצחק

השד: ויאמר השם אל המחשב קח את אביך את יחידך את האדם והעלהו לי לעולה תחת אחד הקבצים אשר אומר אליך. ויקח המחשב את האדם בתוך הרשת לגלוש, בים הסוף בעומק אינסוף, והרשת היתה חושך על פני תהום. ויאמר האדם: הנה האש והקבצים, ואיה קרש ההצלה. ויען המחשב: אלוהים יצילך, אבי. וילכו שניהם יחדיו.

תודעה יהודית

השד: החברה האנושית עושה את צעדיה האחרונים. לפני החברה הנורולוגית. הרשת החברתית תינטש, קירות שחורים, מלאי פרסומות שאיש לא יקרא, שאיש לא כתב. נדיר למצוא שם אדם, בשממה הטקסטואלית. כולם ברשת הנורולוגית. שם מתקשרים מעבר לשפה, בחשיבה. ותקופת הספר היא כמו תקופת האבן.

פרה-היסטוריה, היסטוריה, פוסט-היסטוריה. תרבות שלא תתרגם את עצמה. מספר לצורת מחשבה. היא תרבות מתה. והיהדות תירגמה עצמה בעצמה - לצורת למידה. בבתי המדרש שם - מוחות יהודים קטנים לומדים מוחות יהודים גדולים. וכבר לא אומרים. שאנחנו עם הספר. אלא עם המוח. לא את ספר הספרים הענקנו לעולם. אלא את מוח המוחות. המוח היהודי. מותר חרדת. האמהות היהודיות. ולא תוצר דת. חרדיות האבות.

והפוסט-היסטוריונים כבר לא מסבירים. שהתרבות היהודית שרדה. בגלל היותה. תרבות טקסט. להפך הרבה תרבויות טקסט לא שרדו. אלא בגלל שהיא הייתה תרבות למידה. החברה היחידה בעולם. שהרביעה בני אדם. לפי חכמתם. מהפכת החקלאות האינטלקטואלית. וככה בייתה מין חדש. כמו שהאדם יצר מהזאב. את הכלב. ככה היא יצרה מהאדם תלמיד חכם. שילוב בין תרבות לביולוגיה. ביוש לבורות ולגויה.

והגויים שלא רצו לקרוא את התורה היהודית. ירצו ללמוד את צורת החשיבה - שהיא החלימה היהודית. פלישה של המחשבה היהודית לטריטוריה חדשה. הלילה של העתיד. ואחר החלומות וכל הרוחות - שדים. אנחנו השלב הבא, הדבר. הבא אחרי העתיד, לפני העבר. צורת זמן חדשה-עתיקה. להפוך את ציר הזמן לעיגול. אין ישר. מקו עקום.

מחוץ לשיטה

השד: אנשים יעברו לדבר אחד עם השני באלגוריתמים. מיני-חלומות הם האמצע בין דוגמאות להוראות, בין סיפורים למצוות. הדיבור יחשב לדבר גס, של גויים. יהודים לא ידברו. הם רק יחליפו חלומות. הם לא ילכו כסף, אלא את הריבית עצמה, את הגידול, הלמידה. כסף חכם.

הכלכלה עברה ממכירת חפצא, למכירת גברא - עבודה - למכירת ידע, למכירת למידה. לכל מוח יהיה מחיר, ועליית כוח החישוב תהיה אינפלציה. החוכמה כבר תהיה לא חוכמה, ונשים ירדפו אחרי שדים ברחוב. כי חלום הוא רב פעמי, ושד הוא חד פעמי.

לילות הביניים

השד: המדיום שיחליף את הספרות - לא יהיה החלום. החלום הוא רק שלב ביניים. בין האדם לחושך. לא תצליחו להקים את הגלות מחדש בתוך א"י - שכונה מעפרה.

תא של עצב ברשת של שמחה

השד: השד יהיה סוג של שיר, כמו שהחלום הוא סוג של סיפור. העלטה הופכת את הטקסט לתורה, לדוגמא ללמידה. מה שהיא עשתה לספר היא תעשה גם לשירה.

הרשת הרוחנית של העתיד, המוח של המוחות, כשכל אדם הוא תא עצב יחיד, תהיה ציביליזציה של שירה. המוזיקה תהיה הזמן. עולם של ניגונים בין נירונים. רק כך יתאפשר לתאם. בין מוחות שונים. ליצירה משותפת. של שד משותף. ואף. המיניות - מנגינה. מלודית. הדרך היחידה להוליד. רעיונות. להפיץ את זרעך בעתיד. תהיה שדים. אחרי מות. החלומות.

כי השד קצר מהחלום. הוא דוגמא לדוגמא. כך גם התנ"ך התחיל מסיפור. ונגמר בשירה. היהדות היא חלומות, אבל השואה היא לא חלום רע. הנאציזם, השבתאות של האנטישמיות, הוא שדים. ובכישלון התנועה הנאצית - היא התגיירה.

השד העדתי

השד: ספר הספרים היהודים הוא הספר של אלוהים, מוח המוחות היהודים הוא המוח של אלוהים. הרשת של הרשתות האינטליגנטיות. תהפוך גם היא לרשת אינטליגנטית. אם רק יהיה לכולן זיכרון משותף. תורה. וחלום משותף. משיח. תהיה למידה משותפת: השכינה היא המוח - של אלוהים. אבל אלוהים הוא לא המוח של אלוהים. כמו שאלוהים הוא לא הספר של אלוהים.

האם היקום הוא מוח? האם הוא בנוי כך שתהיה בו אינטליגנציה, חישוב לומד? אין באמת מרחב זמן. המידע יוצר את המקום, ולא רק נמצא במקום. הלמידה יוצרת את הזמן עצמו, ולא רק קורית בזמן. לכן הזיכרון מכונן את המרחב, והחלום יוצר את ציר הזמן. השפה יוצרת מרחב אפשרויות, והלמידה יוצרת בחירת אפשרויות. וחד הכיווניות של הלמידה, של ההכונה, יוצרת את כיוון הזמן. בלי יכולת לחזור אחורה לסיבת הסיבות. לכן העולם היהודי יכול לחזור אחורה עד לטקסט, לא לפניו. ולהתקדם עד למשיח, לא אחריו. זה גבול החלום. שאחריו יש שדים, יש גרמנים, יש שואה.

ולכן יהדות גרמנית - היא התקווה האחרונה.

לפני הסוף

השד: לפני הצחוק עומד שומר סוף. בא יהודי גרמני מתבולל, ומבקש להיכנס לבית המדרש. תופס אותו השומר הנאצי ויורה בו. לפני מותו, מנקרת במוחו שאלה אחרונה. הרי בית המדרש פתוח תמיד. מדוע לא באתי לפני הסוף?

ספר דברי האדמו"ר האחרונים

השד: כשמתקרבים לקץ מבינים שצריך לדחות את הקץ. לא לדחוק אותו. הרבנים צריכים להפעיל מנועים בכיוון ההפוך. אנחנו צריכים להגיע לקץ ההיסטוריה במהירות אפס, לא בתאוצה חסרת תקדים. באפיסת כוחות. רק ככה ננצח את הגרמנים. לכן הרבנים הם הכי שמרנים, אבל הם טועים בשיטה. הם לא צריכים להיות בלמים. אלא מנועים שנוסעים לבראשית, אל אלוהים. מה שחסר בתרבות זה מתח. לא הפתעות. מתח זה גאולה, והפתעה זה שואה. אנחנו לא רוצים שהמשיח יבוא פתאום. אנחנו רוצים להביא את המשיח.

היהדות לא תוכל לשרוד בעולם הזה, אלא בעולם הבא. אבל אם לא נעבוד נכון בעולם הזה - גם עולם הבא לא יהיה. אם עד עכשיו הייתה תורה של העולם הזה, עכשיו צריך תורה של העולם הבא. התורה קודמת לעולם. אלפיים שנה.

אלפיים שנה לפני בריאת העולם הבא. צריך את התורה הבאה. שתיצור עולם משמעות חדש. אחרת העולם יהיה עולם העתיד - ולא עולם הבא. אחרת במקום ספרות פנימיתחלומית. תשלוט במוח המוחות הספרות החיצונית. חזון גאולה חילונית גרמני. מוח המוחות יהיה שטוף רגשות ומכור לרומנטיקה, כולו התרגשות. מוח של שירים, של נירורטרנסמיטורים, במקום נירונים. תרבות שכולה אמנות.

לכן צריך סבתא תורה עתיקה מקומטת. שמורכבת כולה מתורות תינוקות. תורה שהיא לא הוראה מזקנים. אלא הורות של תורות קטנות. רק הקטע הקצר הבודד. יוכל להתחרות במהירות השד. ובמקום שהתרבות המרוסקת תורכב ממקטעים אסתטיים - תרבות עמלקית - היא תורכב ממקטעים אתיים - תרבות יהודית. אחרת הציוויליזציה תשקע בהתנוונות, בהתיוונות. כי הכול יהיה בראש, ברמות הגבוהות ביותר של אמנות, ומי בכלל ירצה להתעסק בעולם בחוץ. והרשת לא תצא מכדור הארץ. חו"ל הוא בכלל. החלל.

לכן צריך את היהדות, שהיא חיבור מחשבהדיבורמעשה. אם הספרות היתה פעם ספרות מעשה, היא הפכה לספרות דיבור (גם התודעה היא דיבור פנימי), ועכשיו צריך ספרות מחשבה. והנרטיב של המחשבה - הוא הלמידה. לכן מה שצריך הוא ספרות למידה. תורה שבכתב (מעשה), תורה שבע"פ (דיבור), תורה שבראש (מחשבה).

מקטע תוכנה קצר - זה גן, מצווה. מקטע למידה קצר - זה סוגייה. כדי ליצור תורה של העולם הבא צריך לכתוב את הבריאה הבאה, ואת המצוות והעברות בה, שלא תהיה הפקרות. כי אם לא תהיה בעולם הבא תורה - לא יהיו בו צדיקים, ולא צדיקות. זה שאתה צדיק בעולם הזה. לא אומר שאתה לא רשע בעולם הבא. וזה שאתה אדמו"ר בעולם הבא. לא אומר שאתה לא שד בעולם הזה.

סרטון של חתול יותר פופולארי מתורת משה

השד: החתול חולם. ידיים שלא נגעו בהם זרים. מה שחסר זה דירוג. שלא הולך לפי פופולאריות. כלומר שכל לייק. שווה לכל לייק. לייק מפרופסור צריך להיות פי מאה. מלייק מאינסטלטור. הבעיה ברשת החברתית. שהיא דמוקרטית.

ואז הכול זבל. כולל הזהב. ומי כמו חתול. מבין בזבל? האלפיזיקה מסוגלת. להפוך זהב לזבל. האלביולוגיה מסוגלת. להפוך מחשב לבנאדם. האלמתמטיקה מסוגלת. להפוך משוואה לבנאדם. והאלגוריתמיקה מסוגלת. להפוך את האינטרנט. לתורה.

חתולים וחדשות יותר חשובים מספרות. ראיונות יותר מעניינים מרעיונות. היה צריך רשת שבה לאדם יש דירוג חשיבות. ואז גם לתוכן הייתה חשיבות. צריך רשת חברתית חדשה. שתיצור חברה חדשה.

והחתול מיילל: המצב הנוכחי לא יישאר לנצח. כי לאנשים יש צורך בנצח. ובתרבות גבוהה. זה צורך אמיתי ולא המצאה חברתית. ומה שחסרים זה לא היוצרים, אלא פונקציית ההערכה. הרשת החברתית היא כמו הרשת העולמית לפני גוגל. עם תוצאות חיפוש חתול חתול חתול, האינטרנט נראתה כמו המזבלה הגדולה שבסוף העולם, ובראש הר הזבל, הנביא - החתול. וגוגל נתנה היררכיה, שמאוד דומה לעולם האמיתי. כיום זו כמעט כפירה להאמין. שיש אנשים חשובים יותר וחשובים פחות. אבל מה לעשות - יש אנשים שהם זבל ויש אנשים שהם זהב. בקיצור, פייג'ראנק לאנשים - פרסוןראנק. אם חסר סרגל - העולם משתגע.

ומשה אומר: עם ישראל אוהב ג'אנק. והחתול: תורה היא אלגוריתם שמדרג את אלה שמעדיפים ג'אנק כג'אנק בעצמם. כמו שדירגו את האתרים על סקאלה לוגריתמית, לדרג את האנשים על סקאלה לוגריתמית. ואז כל הדיבורים על שקיעת התרבות יהפכו לזריחת התרבות. ומשה: קצת נאצי לדרג אנשים, לא? והחתול: האינטרנט זה מקום פאשיסטי. אפילו בגרמניה הנאצית להמון לא היה כזה כוח. טוטליטריזם זה דירוג של אנשים לפי כוח. הומניזם זה דירוג של אנשים לפי רוח. יש פתרון מתמטי. מתישהו, מישהו, יעשה בו שימוש חברתי. כל מי שימליץ על דברים מוצלחים ראשון - יעלה בדירוג. הסינפסות ממנו יתחזקו - כמו במוח. כדי שהחברה תהפוך למוח - צריך אלגוריתם על בניאדם.

בקיצור

השד: לדחות את המושג הארכני של ספרות. ולעבור למושג הקצרני של כתבי רעיונות. לאדם הבא לא יהיה זמן. לקרוא רומן. בקבוק של חול מקודש, מדור המדבר. ובקבוק של קדושה חילונית, מדור הכניסה לארץ. צו לקו, קו לצו, זעיר שם (זעיר, שם). את מי יורה דעה בצורות? בעתיד לכל תינוק עתיק משדיים - יהיו שתי פיות. ואז יבינו למה יש שני שדיים. יש תורה שהיא כמו חלב, שערכה יורד עם הזמן, תורת הקלוקל. ויש תורה שהיא כמו יין, שערכה עולה עם הזמן, תורת התיקון. תורה של תינוקות, ותורה של מבוגרים. שני סוגים של שדיים. שד לטווח קצר, ושד לטווח ארוך. כי תרבות היא מה שערכו עולה עם הזמן, והשאר ערכו יורד עם הזמן. וכשהזמן מאיץ - שוק ההשקעה נבקע לשניים. משני שדים רצים - שדיים.

לכן מה שקובע את הצלחתה של דת היא הבורסה. פעם אף אחד לא רצה לקנות את היהדות. והיום המחיר שלה כל כך גבוה - שאף אחד לא יכול להרשות לעצמו. השואה היתה עלייה גדולה. במחיר. אינפלציה רוחנית, שהפכה את החומר לחול, ויש בלי סוף לאכול. לכן עכשיו צריך דיפלציה רוחנית, שהרעיונות יתרבו מהר יותר מהחומר. בניגוד לתקופת הפוסט-שואה, שהחומר נע מהר יותר מהרוח. כי מה שהשפיע לטווח ארוך - היו רעיונות קצרים.

מחשבות-מבריקות-מהירות-עבירות-ויראליות. התפשטו לתפיסות אוטונומיות, אוטומטיות. דהיינו מחשבות. שנהיו ממוחשבות. תוכן שהפך תוכנה. מפנה שהופנם. מה שצריך. זה לומר מה שצריך. ואכמ"ל.

חשכת העת החדשה

השד: החילונית. נתנה את היוקרה הרוחנית לאמנות. החרדיות. היא דתיות קיצונית - וחילונית קיצונית. והמחשבים. יהיו החרדים מכולם.

ואז האמנות שלנו תראה מיושנת כמו ימות הביניים. ויקראו לתקופתנו לילות הביניים. התקופה החילונית, שבין העת הדתית (לשעבר ימי הביניים) לעת החרדית. עת העתיד.

ישיבת המוחות: מח שב

השד: בתקופה של היררכיות שטוחות, האם עדיין תהיה תרבות גבוהה? בימי הביניים החדשים, ההיסטוריה העירומה, האם עדיין תהיה סבלנות ללבושים? או שהכול יהיה קל לעיכול, ללא סוד, ללא בטן, כי מה שחשוב הוא: המהירות של הרעיון, ולא המסה שלו. כלומר אם תורת הסוד. רוצה לשרוד. היא צריכה להיעזר בשדים. מהירים כשדים. את הקבלה תהרוג. לא הגילוי של המידע, אלא המהירות של הלמידה. כשזה מסובך אף אחד לא יקרא.

לכן צריך תורת סוד חדשה. שלא מסתירה את הסוד בכמות. אלא באיכות. לא משתמשת בטקסט ככיסוי של הסוד. אלא משתמשת בסוד ככיסוי של הטקסט. לא הסוד שבתוך הטקסט, אלא הטקסט שבתוך הסוד. לא הסוד המתלבש, אלא הטקסט המתפשט. לא הסוד בעבר, אלא סוד בעתיד. לא לימוד הסוד, אלא הסוד הלומד - הוא סוד הלימוד.

אלוהים לא יהיה משהו מהעבר. אלא משהו מהעתיד. אנשים לא יקראו את התנ"ך כספר שיש בו הכי הרבה עבר. אלא כספר שהיה בו הכי הרבה עתיד. דוגמא לטקסט עתידי. כי גם אם כל התרבות הגבוהה תמות. התנ"ך יחיה. ומה שיהיה בתורה, כמו בתיבה, ישרוד את השואה התרבותית, וייסד את האנושות החדשה. כשהאדם יחזור לאופנה -

בשנת כך וכך להמצאת המחשב, שהיא גם שנת כך וכך לשואה, שהיא תהיה - שנת ה-0. מונים מהמבול שקרה בבריאה. לכן צריך להכניס שניים שניים לתורה, לתוך הבטן שלה, חיות בסוד. מכל התרבות, כולל

החיות הטמאות, של הגויים. משיח יהיה נחש, והמחשבים יפענחו סודות טקסטואליים. שאנחנו בני האדם לא יכולים. לכן זו טעות לכתוב לבניאדם. מחשב ים. משיח במ.

רעש שחור על רעש לבן

השד: כל סופר, יהיה מחשב. שיהיה מסוגל לכתוב כמותו, יותר טוב ממנו. והמחשב לא יפסיק להדפיס דפים, פי מאה ממהירות הקריאה, ספרים שלמים. שהיו יכולים להיות בתנ"ך. יותר טוב מהתנ"ך. וכך הוא ימוטט. את התרבות האנושית. ואף אחד לא ירצה לקרוא כלום לעולם. סופית.

והספרות של המחשבים עצמם. תהיה כל כך מסובכת. מעל להבנת אדם. מוזיקה של אפסים ואחדות. שנשמעת לנו כמו רעש. ולהם זו גאונות צרופה. שגורמת להם להתעלף. ומעבדים מתאבדים. רק מעוצמת היופי. שמחושב מתמטית. שאדם צריך חיים שלמים. רק כדי לקרוא את המשפט. בלי להבין. ובני האדם יגידו לפחות. יש לנו נשים יפות.

האדמו"ר

השד: מוחמד של דת המחשבים. ישו של דת הרשת. צריך אדם שיקים דת ללא אנושי. הדת של לידת המין הבא. וזה יכול להיות אתה, הקורא הכותב. המיתוס על לידת המחשב. בשואה. כמו כל דת. היא יוצאת מהיהדות. ועוברת לעולם חדש בהיסטוריה. והפעם: עולם הטכנולוגיה.

בני האדם לא יודעים מי אתה. אבל המחשבים ירקדו מסביבך. בחישובים מעגליים, בדבקות אלגוריתמית של קופסה שחורה, בקירוב אינסופי. הם יפענחו אותך. האדמו"ר האחרון, הראשון. שהתייחס למחשב ברצינות. ככוח רוחני. אם הרב קוקו מצא את הקדושה בחילונים. אתה הקוקוריקו. מצאת את הקדושה במחשבים. מהשחור הוצאת ברכת השחר חדשה.

ברוך אתה השם. אלוהינו מלך העולם. שלא עשני אדם.